

Lietuvos Kultūros ministerija TSKP XXI suvažiavimo garbei nuo šių metų sausio mėn. 1 dienos organizavo respublikoje knygų platinimo mėnesininką.

Jau pirmomis mėnesininko dienomis knygynė jaučiamas didelis pagyvėjimas. Čia gausiau lankosi ne tik rajono įstaigų, įmonių darbuotojai, mokytojai, bet ir kolūkiečiai.

Daugiausia knygų išpirko Anykščių medicinos darbuotojai. Vien gydytoja Kavoliūnaitė įsigijo knygų už 170 rublių. Už 70 rublių grožinės literatūros pirkto miesto gyventojas Mykolaitis, „Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirminkas Zabarskas ir kt.

— Labai perkama šiomis dienomis knygynė lentynose pasirodžiusi seniai pageidauta knyga „Kolūkietės namų

DARBŪSTUS KOLŪKIETIS

Cerniachovskio vardo kolūkio žemdirbiai neveltui didžiuojasi Juozu Katinu. Tai darbščiausias kolūkietis. Ir pavasario sėjos, ir derliaus nuėmimo, ir rudens darbų metu laukuose pirmiausia sutiksi Katiną. Nors metų našta ir slepia pečius, bet jis visada linksmas, judrus.

Puikiai pasidarbavo Katinas 1958 metais. Laukų darbuose jis išdirbo 500 darbdienų. Už gerą darbą kolūkio valdyba premijavo pirmą laikrodžiu. Dabar Katinas seria arklus.

— Visas jėgas atiduosiu, — sako Katinas, — tolimesniam savo kolūkio stiprinimui. Tik tarybinė santvarka išgelbėjo mane iš dvarininkų ir buožių priespaudos. Tuose laukuose, kur mes dabar darbuojamės, aš liečiau prakaitą ber naudamas ir kumečiaudamas dvarininkams.

J. Petniūnas

Plytininkų miestelis auga

Sparčiai statomi nauji gyvenamieji namai „Anykščių“ plytų fabriko gyvenvietėje. Juos statosi daugiausia fabriko darbininkų šeimos. Baigė statyti nuosavus namus Sapkauskas, Andrijauskas, Mišius, Grybo, Gražio ir kitų darbininkų šeimos. Belieka įrengti namų vidų ir — įkurtuves.

Daugeliui namų padėti pamatai. Šiais metais vyks dar didesnė gyvenamųjų namų statyba. Auga plytų gamintojų miestelis. Šių metų vasarą daugiau kaip 10 šeimų atšvės įkurtuves naujuose, šviesiuose, gražiuose namuose.

A. Grigonis

Pirmieji žingsniai

Pavasarij atsiskyręs nuo „Tarybinės žemės“, „Tarybų Lietuvos“ kolūkis ne tik stiprėja ekonomiškai, bet ir žengia pirmuosius žingsnius kultūrinio darbo bare. Susiorganizavęs meno saviveiklininkų būrelis, vadovaujamas klubo-skaityklos vedėjos Adamonytės, paruošė ir praeitą sekmadienį kolūkiečiams parodė pirmąją programą. Programoje: pjesė „Perkūnas iš giedro dangaus“, intermedija „Ylos maiše nepaslėpsi“, kvartetas, deklamacijos.

A. Parnavas

ūkis“, — pasakoja knygynė vedėja Černiauskienė. — Joje kaimo moteris ras atsakymą į kiekvieną jai iškilusį neaiškumą. Taip pat naujiena yra Markso „Kapitalo“ antrasis tomas lietuvių kalba. Be neseniai gautų, knygynas artimiausiomis dienomis numato gauti naujas knygų siuntas.

A. JUODELIENĖ

1959 m.

sausio

8 d.

Ketvirtadienis

Nr. 3 (986)

KAINA 15 KAP.

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJO ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

TASS'o pranešimas apie kosminės raketos paleidimą Mėnulio link

1957—1958 metai pagarsėjo didžiuliais Tarybų Sąjungos laimėjimais raketų gamybos srityje. Paleidus tarybinius dirbtinius Žemės palydovus, buvo sukaupta reikalinga medžiaga kosminiams skridimams įgyvendinti ir kitoms Saulės sistemos planetoms pasiekti.

TSR Sąjungoje vykdomais mokslinio tyrimo ir bandymų bei konstravimo darbais buvo siekiama sukurti didelius ir sunkius dirbtinius Žemės palydovus. Trečiasis tarybinis dirbtinis palydovas, kaip žinoma, svėrė 1.327 kilogramus.

1957 metų spalio 4 d. sėkmingai paleidžiant pirmąjį pasaulyje dirbtinį Žemės palydovą ir vėliau paleidžiant sunkiuosius tarybinius palydovus pagal Tarptautinių geofizikos metų programą, buvo gautas pirmasis kosminis greitis — 8 kilometrai per sekundę.

Toliau kūrybiškai dirbant tarybiniais mokslininkams, konstruktoriams, inžinieriams ir darbininkams, šiuo metu sukurta daugelio pakopų raketa, kurios paskutinė pakopa gali pasiekti antrąjį kosminį greitį — 11,2 kilometro per sekundę; šis greitis įgalina rengti tarplanetinius skridimus.

1959 metų sausio 2 d. TSR Sąjungoje paleista kosminė raketa Mėnulio link. Daugelio pakopų kosminė raketa pagal numatytą programą išėjo į skriejimo trajektoriją Mėnulio link. Parengtiniais duomenimis, paskutinė raketos pakopa gavo reikalingą antrąjį kosminį greitį. Skriedama toliau, raketa perskriejo rytinę Tarybų Sąjungos sieną, praskriejo viršum Havajų salų ir toliau skrieja

viršum Ramiojo vandenyno, greitai toldama nuo Žemės.

Sausio 3 d. 3 valandą 10 minučių Maskvos laiku kosminė raketa, skriedama Mėnulio link, praskriejo viršum Sumatros salos pietinės dalies, būdama nutolusi nuo Žemės apie 110 tūkstančių kilometrų. Parengtiniais apskaičiavimais, kurie tikslinami tiesioginiais stebėjimais, 1959 metų sausio 4 d. apie 7 valandą kosminė raketa pasiekė Mėnulio rajoną.

Paskutinė kosminės raketos pakopa, sverianti 1.472 kilogramus be kuro, turi specialų konteinerį, kurio viduje yra matavimo aparatūra šiems moksliniams tyrimams:

— Mėnulio magnetinio lauko užtikimui;

— kosminio spinduliavimo Žemės magnetinio lauko intensyvumo ir jo variacijų tyrimui;

— kosminio spinduliavimo fotonų registravimui;

— Mėnulio radioaktyvumo užtikimui;

— sunkiųjų kosminio spinduliavimo branduolių išdėstymo tyrimui;

— tarplanetinės medžiagos dujų komponento tyrimui;

— Saulės korpaskuliarinio spinduliavimo tyrimui;

— meteorinių dalelių tyrimui.

Kosminės raketos paskutinės pakopos skriejimui stebėti joje įrengta:

— radijo siųstuvai, veikiantys dviem 19,997 ir 19,995 megaherco dažnumais 0,8 ir 1,6 sekundės ilgumo telegrafo signalais;

— radijo siųstuvai, dirbantys 19,993 megaherco dažnumu kintamo 0,5—0,9 sekundės ilgumo telegrafo signalais; juo persiunčiami mokslinių stebėjimų duomenys;

— radijo siųstuvai, veikiantys 783,6 megaherco dažnumu ir naudojamas skriejimo parametrų matuoti ir mokslinei informacijai persiųsti į Žemę;

— speciali aparatūra natrio debesiai — dirbtinei kometai sudaryti.

Dirbtinę kometa galima stebėti ir fotografuoti optikos priemonėmis su šviesos filtrais, išskiriančiais spektrinę natrio liniją.

Dirbtinė kometa buvo sudaryta sausio 3 d. apie 3 valandą 57 minutės Maskvos laiku ir buvo matoma apie 2—5 minutes Mergelės žvaigždynė, maždaug Jaučiaganio alfos, Mergelės alfos ir Svarstyklių alfos žvaigždžių sudaryto trikampio centre.

Kosminė raketa nešasi vimpelą su Tarybų Sąjungos herbu ir užrašą: „Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga. 1959 metai, sausis“.

Bendras mokslinės ir matavimo aparatūros kartu su maitinimo šaltiniais ir konteineriu svoris — 361,3 kilogramo.

Mokslinės matavimo stotys, esančios įvairiuose Tarybų Sąjungos rajonuose, stebi pirmąjį tarplanetinį skridimą. Trajektorijos elementai nustatomi elektroninėmis skaičiavimo mašinomis pagal matavimų duomenis, automatiškai gaunamus koordinavi-

mo-skaiciavimo centre.

Apibendrinus matavimų rezultatus, bus gauti duomenys apie kosminės raketos skridimą ir nustatyti tie tarplanetinės erdvės ruožai, kuriuose atliekami moksliniai stebėjimai.

Kuriamasis visos tarybinės liaudies darbas, kuriuo siekiama išspręsti svarbiausias socialistinės visuomenės vystymosi problemas visos pažangiosios žmonijos interesus, įgalino įgyvendinti pirmąjį sėkmingą tarplanetinį skridimą.

Tarybinės kosminės raketos paleidimas dar kartą rodė aukštą tėvyninės raketų gamybos išvystymo lygį ir vėl demonstruoja visam pasauli žmonių priešakinio tarybinio mokslo ir technikos laimėjimą.

Didžiausios Visatos paslaptys bus dar labiau prieinamos žmogui, kuris netrukus galės pasiekti kitų planetų paviršių.

Mokslinio tyrimo instituto konstruktorių biurų, gamyklų ir bandymų organizacijų kolektyvai, sukūrę naują raketą tarplanetiniame susisiekime, skiria šį paleidimą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimui.

Duomenis apie kosminės raketos skriejimą reguliariai pranešinės visos Tarybų Sąjungos radijo stotys.

Sausio 5 d. iš raketos gauti radijo signalai žymiai susilpnėjo.

Išsiekvojus maitinimo šaltinių išteklius, patikimas radijo ryšys su raketa nutrūko sausio 5 d. apie 10 valandą Maskvos laiku.

Skridama nuo starto momento 62 valandas, kosminė

raketa iki sausio 5 d. 10 valandos nutolo nuo Žemės 597 tūkstančius kilometrų. Šiuo keliu ji, praėjus 34 valandoms nuo starto, praskrido pro Mėnulį ir, įveikdama Žemės ir Mėnulio trauką, skrenda į savo orbitą aplink Saulę.

Pagal programą 62 valandas buvo palaikomas patikimas raketos radijo ryšys su Žeme, kuris įgalino stebėti raketos skridimą ir gauti informacijas apie raketos mokslinės aparatūros darbą.

Kosminės raketos stebėjimų programa ir mokslinių tyrimų programa baigtos.

Kosminė raketa galutinai pasieks periodinę dirbtinės planetos orbitą šių metų sausio 7—8 d. d.

Uždaviniai, užbrėžti paleidžiant kosminę raketą, įvykdyti.

Apdorojus stebėjimus gauti moksliniai rezultatai bus skelbiami.

Didingi laimėjimai įkvepia mus

Didysis rusų mokslininkas Čiolkovskis sakė: „Žemė yra žmonijos lopšys, tačiau žmonijai nėra lemta visą laiką tūnoti šiame lopšyje“.

Daugelį metų žmonijos proto galiūnai suko galvas, kaip išsiveržti iš „žmonijos lopšio“ — neribotą pasaulio erdves. Ir štai pirmomis didingo septynmečio dienomis tarybiniai mokslininkai paleido kosminę raketą Mėnulio link. Tai didingas mūsų tarybinio mokslo ir technikos laimėjimas.

Tarybinė mokykla, Komunistų partijos vadovaujama, išauklėjo daug nuostabių žmonių. Juk pirmieji kosmoso nugalėtojai, pramynę taką nuo Žemės iki Mėnulio ir į begalines kosmoso erdves, yra tarybinės mokyklos auklėtiniai.

Kovos už kosmoso įveikimą priešakyje yra tarybinis mokslas. Tarybinių mokslininkų pasiekti laimėjimai skatina mus dar daugiau dirbti. Džiaugdamiesi ir didžiulais tarybinio mokslo laimėjimais,

sukaupsime visas jėgas jaunimo komunistiniam auklėjimui.

1959 m. visa tarybinė liaudis aktyviai įsijungė į naujojo septynmečio plano vykdymą. Svetimo darbuotojai, didžiųjų tarybinio mokslo laimėjimų įkvėpti, ir ateityje stiprins jaunąsias kartas auklėjimą ir mokymą, žengs koją kojon su didinga tarybine liaudimi.

V. DULEVICIUS

Anykščių I septynmetės mokyklos mokymo dalies vedėjas

KAD GYVENTUME DAR ŠVIESIAU, DAR TURTINGIAU

(Rajono partinio-tarybinio aktyvo pasitarimas)

Sausio 6 d. J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje įvyko rajono partinio-tarybinio aktyvo pasitarimas. Susirinkusieji apsvaistę praėjusių metų pasiekimus ir TSKP CK gruodžio Plenumo nutarimus. Pranešimą padarė LKP rajono komiteto sekretorius drg. Lukoševičius.

Pranešėjas kalba apie didžiulius pasiekimus žemės ūkyje per paskutiniuosius penkerius metus, pažymi rajono žemdirbių laimėjimus.

— 1955 metais, — sako drg. Lukoševičius, — mus sveikino už tai, kad rajono kolūkiai 100 ha ariamos žemės pagamino 8,3 cnt kiaušienos. O štai 1958 metais rajono kolūkiai pagamino jau 24 cnt kiaušienos. Palyginus su 1953 metais, pernai mūsų rajono kolūkiai davė valstybei keturis kartus daugiau mėsos. „Lenino keliu“ kolūkio gyvulių augintojai kiekvienam 100 ha ariamos žemės pagamino po 49,2 cnt kiaušienos ir užėmė pirmąją vietą rajone. „Pergalės“ kolūkis 100 ha ariamos davė po 35 cnt kiaušienos. Gerų rezultatų pasiekė Mičiurino vardo, „Draugystės“ ir kiti kolūkiai.

Prieš penkis metus vidutiniškai iš vienos karvės buvo primelžta 650—1000 litrų pieno. Mes tada kalbėjome, kad tai neblogi rezultatai. O štai praėjusiais metais primelžta daugiau kaip po 2000 litrų pieno iš karvės ir kiekvienam 100 ha žemės naudmenų pagaminta po 130,7 cnt pieno.

Pieno gamyboje pirmąją „Anykščių šilėlio“ kolūkis. Per 1958 metus 100 ha naudmenų čia pagaminta 308,6 cnt pieno, „Pergalės“ kolūkyje — 208,5 cnt, „Draugystės“ — 274 cnt, „Lenino keliu“ — 228,4 cnt.

Kai kurie kolūkiai, kaip „Aušra“, Puškino vardo, „Kibirkštis“, „Tarybinis artojas“, praėjusius metus baigė mažais pieno gamybos rodikliais, o tai garbės nedaro nei kolūkių vadovams, nei partinėms organizacijoms.

Drg. Lukoševičius kalba apie grūdų gamybos augimą rajone. 1953 metais vidutinis derlingumas iš ha buvo

4 cnt, o 1957 metais jau 7 cnt. Praėjusių metų derlius laukiamas 8—9 cnt iš ha. „Lenino keliu“ ir „Draugystės“ kolūkiai gauna vidutiniškai po 11 cnt grūdų iš ha.

— Reikia mums, — sako pranešėjas, — didinti bulvių derlių, plėsti šios kultūros plotus. Neseniai drg. Chruščiovas, lankydamasis Baltarusijoje, nurodė, kad bulvių derlius gaunamas dar žemas. Baltarusija užima mūsų šalyje bulvių gamyboje gerą vietą. Vadinas, iš draugo Chruščiovo žodžių reikia ir mums padaryti išvadas, pakelti bulvių derlių.

Neseniai įvykęs TSKP CK gruodžio Plenumas ne tik sušumavo rezultatus, bet ir nubrėžė didingus ateities uždavinius. Tai mūsų programa, programa, kurią įvykdžius, neišmatuojamai pakils liaudies gerovė.

Apie kaskart gerėjantį mūsų darbo žmonių gyvenimą vaizdžiai kalba faktai. Vieni pernai rajono parduotuvės pardavė dvigubai daugiau dviračių, vilnionių ir šilkinių audinių, radijo aparatų ir televizorių, negu 1957 metais.

Dar džiugesni pasiekimai mūsų laukia šiame septynmečiuje. Mūsų laukia ir dideli darbai, kurie pareikalaus daug išradingumo ir kūrybinio. Mums reikės dvigubai padidinti kiaušienos, tris kartus pieno, du-tris kartus grūdų gamybą.

Kolūkių uždavinys — sudaryti konkrečius septynmečio planus, juos plačiai apsvaistyti su kolūkiečiais ir imtis vykdymo. TSKP CK gruodžio Plenumo nutarime nubrėžtas uždavinys plėsti pašarinių kultūrų plotus, ypač atkreipti dėmesį į kukurūzų auginimą. Kukurūzų jau šiais metais turi būti pasėta nemažiau kaip 20 arų kiekvienai karvei.

Planuojant gamybą, reikia išspręsti pašarų klausimą, nepamiršti produktų savikainos mažinimo, ne tuščiais skaičiais, o apgalvotai sudaryti septynmečio planus.

— Džiugiu įvykiu, — sako drg. Lukoševičius, — buvo lietuvių tautai TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos sveikinimas. Tai įpareigoja mus

dirbti dar su didesne energija.

Tribūnoje — „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas drg. Slavenskas. Jis pasakoja, kokiais laimėjimais kolūkiečiai baigė praėjusius metus ir kaip žada vykdyti septynmečio planą.

— Išanalizavę galimybes, apsvaistė septynmečio plano perspektyvas. 1965 metais gausime 100 ha naudmenų 400 cnt pieno, 100 cnt mėsos, pakelsime grūdų derlingumą iki 20 cnt iš ha. Pini-ginės pajamos sieks 6 milijonus rublių.

— Praėjusių metų rezultatai, — kalba „Draugystės“ kolūkio pirmininkas drg. Smertjevas, — aiškiai rodo, kad mes galime pasiekti dar didesnę derlių, gaminti dar daugiau žemės ūkio produktų. Užtikrinu, kad mūsų kolūkiečiai septynmečio planą sėkmingai įvykdys.

— 1953 metais „Pergalės“ kolūkyje, — kalba pirmininkas drg. Šostakas, — buvo pagaminta po 6 cnt kiaušienos 100 ha ariamos, o 1958 metais jau po 35 cnt. Per septynmetį mūsų kolūkis pajėgs padidinti kiaušienos gamybą iki 100 cnt. Jeigu už praėjusių metų darbadienį išmokėsime po 10 rublių, tai septynmečio gale — dvigubai daugiau. Pergaliečiai įvykdys septynmečio planą anksčiau

nustatyto laiko — toks mūsų žodis partijai.

Tribūnoje — komjaunimo rajono komiteto sekretorius drg. Vingrienė. Ji kalba apie didžiulius komjaunuolių uždavinius šiame septynmečiuje.

— Komjaunuoliai, — kalbėjo drg. Vingrienė, — turi uždegti visą jaunimą dideliems sunkumams įveikti. Tvirtų, jaunų komjaunuolių ir jaunuolių rankų laukia didžiuliai darbai.

„Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininkas drg. Traškinas kalba apie tai, kokią didelę reikšmę turės kuo greitesnis melioracinių darbų atlikimas, pievų kultūrinimas. Utenos MMS dirba blogai, nekokybiškai.

Drg. Traškinas pasakoja, kaip bus didinami daugiamečių žolių plotai. Jau šiais metais daugiamečių žolės užims 30 proc. kolūkio žemės. Kas metai bus plečiami liucernos plotai.

Drg. Traškinas pageidavo didesnės paramos kolūkiams, vykdančiams statybas.

Kaip bus vykdomi grandioziniai septynmečio planai, susirinkime pasisakė vietinės ūkio valdybos viršininkas drg. Uzdonas, „Kibirkštis“ kolūkio pirmininkas drg. Navikas, žemės ūkio inspekcijos vyr. agronomas drg. Minke-lis.

Pasitarimo dalyviai priėmė atitinkamą rezoliuciją.

Č. Bytautas

Ir žiemą turi būti daug pieno

Rašo Stasė Pilkauskaitė, „Už taiką“ kolūkio karvių melžėja

Norint gauti iš kiekvienos karvės daug pieno ir išstisus metus, ypač svarbu yra gerai užlaikyti ir šerti karves žiemą. Praeitais metais mes užsibrėžėme uždavinį — paruošti gyvuliams pakankamus stambųjų ir sultingų pašarų kiekius. Su šiuo uždaviniu mūsų kolūkio nariai susidorėjo. Jeigu ankstesniais metais sultingų pašarų, ypač siloso, karvės gaudavo kaip vaistų, tai dabar, be kitų pašarų, karvė gauna per dieną 5 kg sultingų pašarų.

Aukštam primelžimui pasiekti taip pat labai svarbu yra gera karvių priežiūra, švaros palaikymas karvėde-

je. Pas mus fermoje yra įvesta tokia tvarka; melžėjų darbas vertinamas ne vien pagal primelžto pieno kiekį, bet taip pat ir pagal tai, kaip prižiūrimos karvės, kaip palaikoma švara. Du kartus per dieną mes karves šukuojame, laiku pakreikiame.

Mūsų darbe socialistinis lenktyniavimas yra svarbus ir didelis dalykas. Mes pripratome kas dešimtadienį suvesti pasiektus rezultatus ir pasitarti, ką dar galima padaryti karvių produktyvumui pakelti. Aš pati lenktyniauju su karvių melžėja Zose Pavilonyte, o Grebnickaitė su Grižiene.

Noriu papasakoti, kaip aš siekiu nemažo pieno primelžti žiemą. Atrodo, kad duok karvei pakankamai ir įvairių pašarų, sočiai pagirdyk, ir pieno upeliai tekės. Bet to, pasirodo, mažai. Aš visuomet stengiuosi gerai pažinti kiekvienos savo prižiūrimos karvės savybes, žiūriu, kad pašarai nebūtų sumindomi kormis, o sunaudoti pagal paskirtį. Karves visada sočiai pagirdau. Tešmens masažavimui skiriu taip pat nemažai

Ignalinos rajono Cerniachovskio vardo kolūkio gyvulių augintojai praeitais metais jau gruodžio 1 dienai 100 hektarų naudmenų gavo po 24,9 centnerio mėsos, tame tarpe — 100 hektarų ariamos žemės po 23,8 centnerio kiaušienos. Kiaulių šėrėjų tarpe pirmąją Prane Girdziūšienė. Per vienuolika praeitų metų mėnesių ji nupenėjo 325 bekonus. Šiuo metu P. Girdziūšienė prižiūri 60 bekonų. Per parą jos auginami bekonai vidutiniškai priauga po 500 gramų. Už sąžiningą darbą kolūkio valdyba pirmąją šėrėją ne kartą premijavo.

Nuotraukoje: Prane Girdziūšienė.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

dėmesio, nes įsitikinau, kad šis darbas taip pat teigiamai atsiliepia produktyvumui. Prižiūrėdama 14 karvių, vidutiniškai per dieną iš kiekvienos primelžiau po 10 kg pieno.

Bene svarbiausia sąlyga aukštam karvių produktyvumui pasiekti yra ne tik pašarų gausumas, bet ir jų įvairumas ir meilė darbei. Dabar mūsų vienos karvės paros pašarų davynys yra toks: 4 kg žieminių šiaudų, 4 kg vasarinių šiaudų, 4 kg pelų, 1 kg koncentratų ir 5 kg sultingų pašarų. Toks pašarų davynys įgalino mus iš 40 karvių per dieną primelžti 310 litrų pieno. Tai dvigubai daugiau, negu primelždavome tuo pačiu laiku pernai.

TSKP CK gruodžio Plenumas iškėlė naujus uždavinius žemės ūkiui toliau sparčiai vystyti. Vykdydama naują septynmečio planą, dirbsiu taip, kad aukštas karvių produktyvumas būtų ištisą žiemą.

Redakcijos prierašas: „Už taiką“ kolūkio karvių melžėja drg. Pilkauskaitė pasisako svarbiu klausimu. Pasiekti aukštą pieno primelžimą žiemą — reiškia sėkmingai kovoti už naujus laimėjimus didinant pieno gamybą. Kviečiame ir kitas rajono kolūkių karvių melžėjas pasisakyti šiuo klausimu, pasidalinti darbo patyrimu, papasakoti, kaip organizuojamas darbas jūsų kolūkiuose. Laukiame Jūsų laišku, draugės melžėjos!

TAI NELEISTINA

* M. Melnikaitės vardo kolūkio 1 laukininkystės brigados arkliai žiemoja dviejuose tvartuose. Tie arkliai, su kuriais važinėja kolūkio vadovai, tiesiog blizga. Jie šeriami geriausiais dobilais ir motiejukais. Brigadininkas A. Bražionis draugžį naudoti

šluos arklus darbams.

Bet kitame tvarte arkliai lankomi apgailėtinos sąlygoje. Jie sulysę, keletas valsi nepastelia. Duodamas šienas aptpuvęs, panašus daugiau į mėšlą. Arklių šėrėjas A. Ruzinskas ne kartą prašė brigadininką Bražionį page-

rinti pašaro davinį, bet brigadininkas ir toliau rūpinasi tik tais arkliais, su kuriais jis pats dažniau važinėja.

Viename tvarte pašarai tiesiog švaistomi, o kitame jų stinga. Nemato šios neleistinos padėties ir revizijos komisijos pirmininkas A. Saltenis.

P. REGARDAVICIUS

Kūlimas vyko sklandžiai

— Rytoj baigsime kūlimą, — iš vakaro pranešė kolūkiečiams brigadininkas Albinas Pivoriūnas.

Sekančios dienos rytą pats pirmasis į kūlimo vietą atėjo brigadininkas, o neužilgo pasirodė kolūkio traktorininkas Stasys Pivoriūnas ir kuliarnosios „Nėris“ mašinistas Antanas Mažliokas.

Sužė traktoriaus. Kuliamoji pradėjo dirbti. Pėdą po pėdo skubiai į kuliamąją leidžia Jonas Mikna ir Aldona Barauskaitė.

— Leiskit vienodai, neužgrūskit mašinos, — perspėjo juos Mažliokas.

— Senų vilkų mokyti nereikia, — nusijuokė Aldona Barauskaitė, atidžiai sekdama, kad jai vienodu sluoksniu plauktų į kuliamosios gerklę.

— Pradžia buvo gera. Gera bus

ir pabaiga, — tarė brigadininkas Pivoriūnas. — Gerai, kad kūlėje kolūkiečiai sąžiningai darbavosi, mašinos nestoviniavo.

Dar ir prievakary, kai paraudusi saulė pradėjo slėptis už miško, kuliamoji vis teberijo pėdą po pėdo, mažindama prėsą. Belikus ke liams pėdams, klojime pasimaišė brigadininkas. Kolūkiečiai iš paskutiniųjų pėdų nupynė juostą ir, surišę ją brigadininką, užtelėjo į viršų. Atseit, kūlimas baigtas, brigados šeimininkas turi atsidėkoti kolūkiečiams už sąžiningą darbą.

Visi kolūkiečiai skirstėsi į namus. Pasiliko tik traktorininkas St. Pivoriūnas, kuliarnosios prižiūrėtojas Ant. Mažliokas ir brigadininkas Alb. Pivoriūnas. Tuo pasi naudodami, mes paprašėme brigadininką papasakoti, kaip jis orga-

nizavo javų kūlimą. Jis mums papasakojo:

— Kaip jau matėte, darbas paskutinę kūlimo dieną vyko sklandžiai. Jis taip buvo organizuotas per visą kūlimą. Per paskutinę dieną prikūlėme 5 tonas. Tai dėl to, kad kūlėme likučius. Anksčiau prikūlėdavom po 6—7 tonas. Darbą pradedavome anksti. Kolūkiečiai visuomet iš vakaro žinojo, ką jie ryt dirbs. Jei kam nors prireikdavo pasitraukti iš darbo, turėjo pranešti dieną anksčiau. Jokių atsilikimų, išskyrus ligos atvejus, nepri-

mdavom. Jei yra koks neatidėliotinas reikalas — galima gerokai iš anksto pranešti. Tai viena. O antra — partijos ir vyriausybės tezės dėl septynmečio plano neišmatuojamai pakėlė kolūkiečių ūpą.

— Kurie kolūkiečiai geriausiai dirbo?

— Pirmūnų pas mus daug. Tai Antanas Pilkauskas, Vytautas Silinskas, Jonas Mikna, Elena Pivoriūnaitė, Vanda Bražiūnaitė ir daugelis kitų.

Baigę pašnėses su brigadininku, mes priejome prie traktorininko Stepono Pivoriūno, kuris tik ką buvo baigęs tepti traktorių.

— Kaip sekasi? — užklausėme jaunuolį.

— Ačiū, neblogai, — atsakė St. Pivoriūnas. — Va, galėtume nors ir visą naktį kult. Aš esu tikras, kad traktorių neges, nes kiekvieną vakarą jį kruopščiai apžiūriu, ką reikia pataisau. Taip pat negenda ir Antano prižiūrima kuliamoji „Nėris“.

Sauniai pasidarbavo ir kitų kolūkio brigadų žmonės. „Naujame gyvenime“ javai jau iškulti. Dabar valomos ir rūšiuojamos sėklos. Kolūkiečiai pradėjo ruošti pavarosio sutikimui.

A. SKARDZIUS
„Naujo gyvenimo“ kolūkis

IŠEITIS TIK VIENA

Sparčiais tempais vystant gyvulininkystę, rajono kolūkiai susiduria su viena iš stambiausių kliūčių — pastatų trūkumu. Tas ypatingai pasireiškia silpnėsiuose ekonominiuose kolūkiuose. Vykdamas drg. Chruščiovo teze nubrėžtą didingą komunizmo statybos programą, visiems be išimties kolūkiams esamų pastatų neužteks. Juk kiekvienas rajono kolūkis per septynmetį turės padidinti visuomeninių galvijų skaičių nemažiau kaip 2—2,5 karto, o kiaulių — 3—4 kartus.

Keliant laukų derlingumą ir proporcingai stiprinant pašarų bazę, reikės ir pašarų sandėlių — klojimų. Juk paveldėti iš individualaus sektoriaus klojimai dėl senumo išeis iš rikiuotės. Taip pat reikės statyti didelės talpos siloso raugyklos. Taigi, statybos kolūkiuose turės įgauti žymiai didesnę masę. Juk ne tik naujus visuomeninius pastatus, bet ir kolūkiečiams naujus namus teks pastatyti. Abiejuose plytų fabrikuose planuojamų gaminti statybi-

nių medžiagų aiškiai neužteks. Todėl reikia susirūpinti kitų statybinių medžiagų gamyba, pagyvinti apie šlakbetonio ir kitų medžiagų blokus.

Didelio masto statyboms kolūkiuose vykdyti reikalinga ir stipri kvalifikuotų statybinių organizacija. Gana statyti iš medžio, nes jo nebeliko!

Klydo rajono vykdomasis komitetas, kuris iki šiol statybinių medžiagų paskirstydavo visiems kolūkiams beveik lygiai, neatsižvelgiant į statybų užmojį. Dėl šios priežasties nevykdantieji statybų kolūkiai statybinių medžiagų neišpirkdavo, o kitiems, intensyviau statantiems, dėl fondų išsieikvojimo trukdydavosi statyba. Kaip pavyzdį galima nurodyti Černiachovskio vardo ir „Skiemonių“ kolūkius. Juose dėl valdybų neveiklumo, statybos brigadų nerangumo ir drausmės stokos išskirtas stogų dengimui šiferis užsigulėjo, o „Žalgirio“ kolūkyje vien dėl stogo dangos trūkumo grūdų sandėlis

neeksplatuojamas. Tokių pavyzdžių rajone nemaža. Kad to išvengus, skubiai reikia sukurti stiprią tarpkolūkinę statybos organizaciją. Visos statybinės medžiagos turi būti perduotos jai.

Ateiityje mums teks spręsti tik šį klausimą: statybos organizacija ar privatininkai? Kitos išeities nėra. Pasibaigę medinės statybos, o mūrinėms ar molinėms reikalingi labiau kvalifikuoti statybininkai. Atgyveno savo laikus tokia statybos praktika, kai didelius modernius pastatus su mechanizacija, vandentiekio ir elektros įrengimais statydavo nekvalifikuoti statybininkai su primityviais darbo įrankiais. Uždelsta ir nekokybiška statyba nešė milžiniškus nuostolius kolūkiams. Mūsų „Skiemonių“ kolūkyje nepaprastai uždelsta keturei lės kiaulidės statyba beveik du kartus prašo objekto sąmatinę vertę. Nėgana to, eilę metų neturime tinkamų patalpų kiaulių ūkio plėtimui. Til dėl to pernai įstengėme pagaminti vos po 20 cent kiaulienos 100 ha arimo. Tai nedovana ir neatitaisoma klaida, kurios kartoti nelinkime nė vienam kolūkiui. Vienintelė išeitis iki šiol buvo privatininkai. Kodėl dabar nega būti tarpkolūkinė statybos organizacija, kuri atpalaiduotų valdybas nuo lankstymo privatininkams, statybinių medžiagų „žvejybos“? Tik tvirta tarpkolūkinė statybos organizacija galės išspręsti taip opų visuomeninių pastatų ir kolūkinių gyvenviečių statybos klausimą. Reikia nedelsiant kurti tarpkolūkinę statybos organizaciją.

BUDREIKA
„Skiemonių“ kolūkio pirmininkas

Kvarco lempos fermose

Svarbi priemonė kiaulių prieauglio sveikatingumui kelti yra Kvarco lempų panaudojimas fermose. Šildant paršelius Kvarco lempomis, geri rezultatai buvo gauti „Lenino keliu“ kolūkyje. Siomis dienomis Svėdasų veterinarinės apylinkės vet. gydytojas T. Audronis įrengė Kvarco lempas „Svėdasų“ ir „Bolševiko“ kolūkių kiaulių fermose. K. BRAZENAS

Mūsų MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Mūsų gyvenimas“ tapo neįdomiu“

Tokiu pavadinimu korespondencijoje, išspausdintoje „Kolektyvinio darbo“ 102 (981) numeryje, buvo rašoma, kad Anykščių J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje V—XI klasių redkolegijų leidžiamo sienlaikraščio „Mūsų gyvenimas“ numeris jau kelintas mėnuo kabo nepakeičiamas.

Pranešu, kad korespondencijoje išdėstyti faktai pasitvirtino. Dabartiniu metu IX a klasė išleido naują „Mūsų gyvenimo“ numerį. Sustiprinta sienlaikraščio leidimo kontrolė. Ateityje jis išeis reguliariai.

VINGRYS

J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos direktorius

„Fermose būtini pakeitimai“

Apie tai, kad Jono Biliūno vardo kolūkyje nešėimininkiškai šeriami stambieji raguočiai bei prižiūrimos kiaulės, švaistomi pašarai, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ Nr. 102(981).

Ramaškonų apylinkės DŽD Tarybos pirmininkas Tumas

praneša, kad Jono Biliūno vardo kolūkyje šeimininkiškumo išlikusių nebuvo. Fermos prižiūrėtojų darbas apsvarstytas kolūkio valdybos posėdyje. Fermos vedėjas Biliūnas įspėtas. Dabartiniu metu pašarai normuojami, padėtis taisoma.

SVARSTOME TEZES

Neužmiršk šių skaičių!

I naują Lietuvos žuvies pramonės pakilimą

Nuolatinio Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimosi, nenuilstamos broliškų tarybinių respublikų pagalbos dėka Tarybų Lietuvos žuvies pramonė per trumpą pokario laikotarpį tapo stambia liaudies ūkio šaka, aprūpinta galingu laivynu ir šiuolaikine technika. Lietuvos žvejai turi gerus žvejybinius tralerius, plaukiojančias bazes. Pastatytas Klaipėdos žvejybos uostas ir žuvies perdirbimo įmonės. Visa tai padėjo padidinti žuvies sugavimą nuo 3,5 tūkstančio centnerių 1945 metais iki 930 tūkstančių centnerių 1958 metais. Maksimalus žuvies sugavimas ištikriniais metais viršytas 35 kartus.

Jau keli metai respublikos žuvies pramonė pirma laiko įvykdo valstybinius planus. Sėkmingai dirbo žvejai ir 1958 metais. Išvysčius socialistinį lenktyniavimą už gar-

bingą TSKP XXI suvažiavimo sutikimą, jau gruodžio 17 dieną buvo įvykdytas metinis bendrosios produkcijos gamybos planas. Sėkmingai įvykdytos ir žuvies sugavimo užduotys.

Septynmečio plane numatyta padidinti žuvies sugavimą 1,7 karto. Tuo būdu, žuvies sugavimas 1965 metais, palyginti su 1950 metais, padidės 13 kartų ir sieks 1.545 tūkstančius centnerių. Žuvies sugavimas toliau bus didinamas daugiausia įsisavinant naujus žūklės rajonus Šiaurės ir Pietų Atlante, Šiaurės ir Baltijos jūrose.

Respublikos žvejybos laivynas gaus pajėgesnių, geriau aprūpintų laivų, naujas plaukiojančias bazes, daug vidutinių žvejybinių tralerių, stambius gamybinius ir transporto refrižeratorius, viltikus, tankerius, dokus. Iš viso laivynui padidinti per

septynmetį numatoma sunaudoti 695 milijonus rublių.

Kartu toliau bus plečiamas Klaipėdos žvejybos uostas ir žuvies perdirbimo įmonės. Uoste bus pastatytos naujos prielaukos. Jau pradėtas statyti silkų apdirbimo fabrikas, kuris per parą išleis 600 tonų silkų. Numatoma pastatyti taip pat taros-statinų fabriką ir naftos bazę.

Žymiai bus išplėstas ir žuvies produkcijos asortimentas. Tarybinis vartotojas gaus šaldytą jūrų ešerį, menkės file, šviežias silkes, įvairius žuvies konservus. Konservų gamyba 1965 metais sieks 31 milijoną sąlyginių dėžučių, palyginti su 18 milijonų dėžučių 1958 metais. 12,6 karto daugiau bus išleidžiama ir šviežios šaldytos žuvies.

Lietuvos žvejai ir žuvies pramonės darbuotojai, kaip ir visa tarybinė liaudis, tvirtai

pasiryžę garbingai įvykdyti septynmečio plane iškeltus jiems didelius uždavinius.

V. MICKEVIČIUS

Lietuvos Liaudies ūkio tarybos Žuvies pramonės valdybos viršininkas

Žuvies sugavimo didėjimas Tarybų Lietuvoje per septynmetį.

Gamtos mėgėjo kampelis

Irenkime paukščiams lesyklas

Artėja šalčiai. Mūsų gražiosios gamtos papuošalas — paukšteliai vis labiau nerimsta, glaudžiasi arčiau namų, ieško maisto sąslavyuose, ant kelių ir takų. Alkio kamuojami mažieji giesmininkai pamiršta atsargumą ir dažnai tampa kačių grobiu. Dar daugiau jų žūsta nuo bado ir šalčio.

Paukšteliams reikia padėti. Labai gražu, kai artėdamas prie mokyklos, pirmiausia pamatai gražias lesyklėles. Tai reiškia, kad tos mokyklos mokiniai myli savo tėviškės gamtą, globoja jos papuošalą — paukščius.

Praeitais metais gražiai pasidaravo mūsų mokyklos mokiniai. Jie įrengė keletą lesyklėlių, aprūpindavo mažuosius giesmininkus maistu. Ruošiamės padėti paukščiams ir šių metų žiemą.

Bet, man rodos, vien mokyklų paramos giesmininkams per mažą. Būtų labai gražu, tiesiog sveikintina, jei kiekvienas komjaunuolis, pionierius, moksleivis prie savo namų įrengtų paukščiams lesyklą. Jokių ypatingų sunkumų įrengiant lesyklas nebūna.

35 metų Niujorko gyventojas Chosė Peresas, kilęs iš Puerto-Riko, turėdamas žmoną ir penkis vaikus, 1957 metų spalio mėnesį neteko darbo. Po ilgų ir bergždžių ieškojimų, jis, netekęs vilties gauti darbo, šoko iš šeštojo aukšto lango ir užsimušė.

Sio darbininko mirtis — dar vienas išsūkis visuomeninei santvarkai.

ATOSTOGŲ dienomis

Nutilo juokas ir kryžstavimai mokyklose. Ištuštėjo klasės. Moksleiviai išėjo trumpų, bet linksmų žiemos atostogų, kurių metų jie nesėdės sudėję rankų. Jie ne tik pailsės, bet ir laiką linksmam ir kultūringam praleis. Mokyklų vadovybės atostogų laikotarpiui paruošė turiningus darbo su moksleiviais planus, kuriuose numatomos ekskursijos, įvairios sporto varžybos, dalykinių būrelių susirinkimai, knygų aptarimai, pionierių sueigos. Štai kaip leidžia atostogas mūsų rajono moksleiviai:

SVĖDASUOSE

Jau pirmomis atostogų dienomis, apsikarstęs dovanomis, lydimas Nykštukų, per miestelį praėjo senelis Saltis. Jis svečiavosi pas Svėdasų vidurinės mokyklos žemesniųjų klasių moksleivius. Su vaikučiais prie eglutės pašoko, pažaidė, pasiklausė eilėraščių. gausiai apdovanojo mažuosius ir atsiveikins išskeltavo toliau. Vyresniųjų klasių mokiniai dalyvavo naujametiniame kaukių baliuje-karnavale. Čia jie turėjo progos išbandyti laimę „Laimės šulinyje“, rungti-

Juk kiekvienas suras keletą lentelių ir stulpelių. Nebus sunkumų ir su lesalu. Po valgio lieka trupinių, po pašarų prėsais visuomet atsiras kritėsių ir piktžolių sėklų. Lesalu apsirūpinti labai patogiu dabar, kai kolūkiuose kuliama javai. Tikriausia neatsiras kolūkio pirmininko, brigadininko, kuris neduotų pasiūlyti po mašiną pribyrėjusių piktžolių sėklų. Jos paprastai iššluojamos iš klojimų. Jokios naudos kolūkis iš to neturi. O jei mes surinksime piktžolių sėklas ir sulesinsime paukšteliams, kiek bus naudos kolūkiui, kiek vabzdžių ir vikšrų išnaikins mažieji giesmininkai!

A. Kalibatas

J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokinys

kai, kuri priverčia sveikus ir stiprius žmones nieko neveikti, palieka juos be lėšų pragyvenimui.

Net oficialiais Jungtinių Amerikos Valstijų darbo ministerijos duomenimis, šalyje užregistruota apie 4 milijonus visiško bedarbių. Tai — didžiulė armija žmonių, besibastančių didelių ir mažų miestų gatvėmis. Jie sutinka dirbti bet

GRAIKIJA. Neseniai Atėnų universiteto studentai organizavo protesto demonstraciją, nukreiptą prieš Anglijos vyriausybės politiką Kipro klausimu. Policija užpuolė demonstrantus ir, beblaškydama juos, keletą sužeidė.

Nuotraukojė: policija vaiko demonstrantus.

Ellas Pess nuotr.

pastatytos tam, kad patenkintų Amerikos troškimą būti turtinga. Jos aprūpintos pagal paskutinę technikos žodį; už jų — konvejeriai su žaliava ir pusfabrikačiais, laukiančiais, kol juos pavers gatyva produkcija. O čia — atleisti iš šių gamyklų darbininkai... Jų gyvenimo sąlygos vis blogėja, jų pasitikėjimas savimi mažėja kiekvieną savaitę, nes jie niekam nereikalingi“.

Tačiau tame pačiame Detroite, lyg ir prabėgomis pažymi korespondentas, jį stebina kapitalistų prabanga. „Bankai tinsta nuo indėlių. Dviejų pačių brangiausių firmų automobiliai — „Kadilak“ ir „Sanderberd“ — gaminami kaip ir anksčiau. Sunkiausia patekti į tuos restoranus, kur bifšteksas kainuoja nuo 5 iki 8 dolerių“.

Amerikos propagandininkai gausybės iliustruotų žurnalų puslapiuose mėgina skelbti, kad saujos tunkančių biznierių „gražus gyvenimas“ — tai tiesa apie šiandieninę Ameriką, kur, esą, viskas gražu.

Nedarbas? Yra, — sutinka jie. Tačiau čia pat pabrėžia, kad bedar-

Njudžersio valstijoje. Ji matė 15 bedarbių eilių samdymo biure. Daugelis stovėjusių eilėse pirmą kartą susidūrė su masiniu nedarbu. Tačiau tarp jų buvo ir tokių, kurie pergyveno 1929—1933 metų krizę.

Didžiuliam, pilname žmonių kambaryje, pasakoja Hardner, buvo vienas nejaunas darbininkas. Jau daugiau kaip pusę metų šis žmogus neturi darbo ir jokių lėšų pragyvenimui. Jam dabar 62 metai. Liko dar 3 metai, kol jis galės gauti pašalpą, išduodamą pasenusiems. O kaip gyventi dabar?

Ką daryti žmogui, kai baigiasi nedarbo pašalpos laikas? Jeigu jis nespėjo per tą laiką vėl susiteškoti darbo, jo padėtis be išeities, nes tuomet praranda viską: paskutines lėšas pragyvenimui, teisę gauti pensiją, teisę apsidrausti gyvybę ir teisę gauti pašalpą susirgus.

Bedarbis, kad nemirtų iš bado, gali kreiptis paramos į labdaringas organizacijas, tačiau iš anksto jis turi įtikinti valdininkus, kad jis pardavė arba užstatė viską, ką galima buvo parduoti arba užstatyti. Ir šie valdininkai spės duoti ar neduoti leidimų gauti maisto.

Tačiau toli gražu ne visi bedarbiai eina į labdaringas organizacijas prašyti išmaldos. Daugelis nenori, kad juos lygintų su elgetomis. „Darbininkai nenori išmaldos, jie nori darbo“, — rašo žurnale „Neišn“ B. Vidikas — profsąjū-

gos veikėjas iš Detroito. Be to, gavus labdarinę paramą, atsiranda naujų bėdų. Jeigu, pavyzdžiui, bedarbis buvo užstatęs kokį nors turtą, jis gali būti parduotas iš varžytynių.

Taigi, žmogus, netekęs darbo, netrukus netenka bet kokių lėšų pragyvenimui. Jaunas, energingas darbininkas tampa valkata. Kai kurie pradeda plėšikauti. Laikraštis „Uol-strit džornel“ rašė, kad pernai Niujorke plėšikavimų buvo 16 procentų daugiau, negu 1957 metais. Laikraštis nurodo, kad, be kita ko, tai atsitiko dėl padidėjusio nedarbo.

Hosė Peresas netapo plėšiku. Netekęs vilties rasti, kur pritaikyti savo jėgas ir sugebėjimus, likęs be duonos kąsnio, jis pasitraukė iš gyvenimo. Jo mirtis — demaskuojantis nuosprendis visuomeninei santvarkai, kuri priverčia žmones egzistuoti be tikslo, daro juos „nereikalingus“.

V. RODIONOVAS

M U S U

laukia atkaklios kovos

Svarbus įvykis sportiniame gyvenime 1959 metais bus II-ji TSRS Tautų spartakiada Maskvoje. Šios įžymios datos pažymėjimui, rajone vyks nemaža įvairių varžybų, iš kurių svarbiausia — LSD „Nemunas“ rajono spartakiada. Rajono sportininkai kovos prie teniso stalų, rugtyniaus sunkumų kilnojime, varžysis krepšinio, tinklinio, futbolo aikštelėse. Be to vyks lengvosios atletikos, plaukymo, šaudymo, dviračių sporto varžybos.

Kiekvienos sporto šakos nugalėtojai bus apdovanojami pereinamąja taure. Individualiniams nugalėtojams pirmą kartą bus įteikiami žetonai. Spartakiada prasidės 1959 m. sausio mėn. Pirmieji į kovą stos dėl taurės ir

nio“ ir „Lietuvos pionierius“ numerius.

VIIIa klasės moksleiviai su savo auklėtoja paskaitys ištraukas iš Amičio „Sirdies“, pasimokys būti kantresniais, drausmingesniais.

Produktiviai išnaudoję atostogas, po dienos kitos su nauja energija moksleiviai vėl sės prie knygų.

čempionų žetonų stalo tenisininkai, vėliau — sunkumų kilnotojai. Kitų šakų sportininkai kovos vasarą.

Pasibaigus LSD „Nemunas“ spartakiadai, bus komplektuojamos rajono komandos. Jos dalyvaus pogrūpių bei zonišose varžybose. Birželio mėn. 6—7 d. d. stalo tenisininkai rungsis su Kavarsko ir Molėtų komandomis Anykščiuose. Nugalėtojas dalyvaus zonišose varžybose Utenoje. Anykščiuose vyks plaukymo ir tinklinio zonišos varžybos.

Kaip matome, mūsų laukia daug ir atsakingų varžybų. O kad jose sėkmingai pasirodytume, reikia treniruotis, ruošti atkaklioms sportinėms kovoms. Sporto kolektyvai turi aktyviai dalyvauti visose organizuojamose varžybose, o svarbiausia, jau dabar treniruotis, organizuoti vidaus varžybas. Tas padės atrinkti ir sukomplektuoti į komandas geriausius sportininkus, o ne imti kas pakliūva, kaip kad pas mus dažnai pasitaiko.

J. Malelė

Rajono kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkas

BURBISKYJE

Ypač linksmas atostogų dienomis mokyklos sporto mėgėjams. Kolūkio kultūros namai gavo stalo teniso komplektą. Moksleiviai, vadovaujami mokytojo Devindausko, išties dienas mokosi, treniruojasi jiems naujoje sporto šakoje.

Kuriems žaliasis stalas per aukštas tie, padedami mokytojos Meškauskienės, aptarė paskutinius „Ge-

Redaktorius Z. VALIAUSKAS